

Roemenië reis 2018

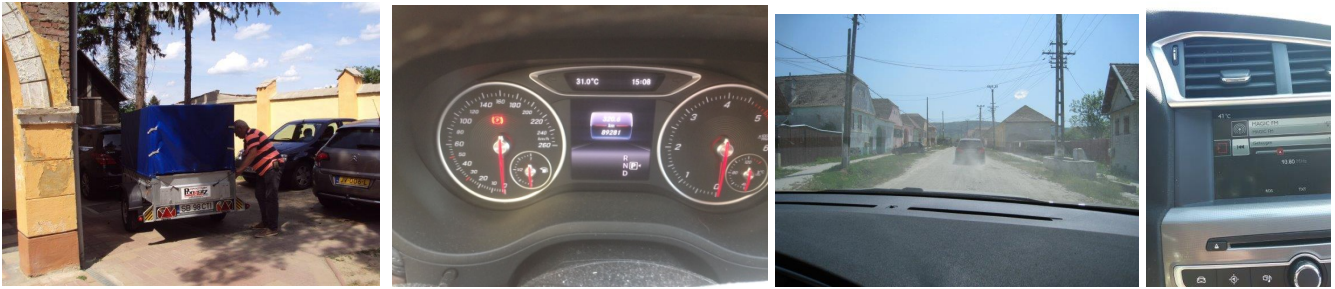

Ze rijden er nog steeds!!!! Een luxe 2 PK gevolgd in de slipstream door een 1 PK

Onze jaarlijkse reis naar Roemenië zit er weer op. Het is een wat langer verblijf geworden dan voorgaande jaren omdat we een uitnodiging hadden ontvangen van Sebastian, de broer van Cezar, die wij van ook jongs af aan kennen, en Lavinia, om hun bruiloft in besloten kring bij te komen wonen in Oradea. Wij worden als familie beschouwd en onze aanwezigheid werd zeer op prijs gesteld als dat mogelijk was. Daarom hebben we de route aangepast en zijn eerst naar Oradea afgereisd om daar drie dagen te blijven en na de bruiloft naar ons vaste adres in Ocna Sibiului te vertrekken.

Wij ontvingen in januari een bericht uit Rusciori, een van onze jaarlijkse projecten, dat het Kinderbauernhof moest sluiten vanwege de brandveiligheid. Ook de houten trappen en bliksembeveiliging waren niet in orde. Het gebouw voldeed dus niet meer aan de eisen die de veiligheid van de kinderen moet waarborgen. Uiteraard hadden wij reeds e.e.a. verzameld voor hen dus dat moest een andere bestemming krijgen.

De burgemeester en nog wat "ambtenaren" besloten de school, op genoemde gronden gebaseerd, te sluiten en men zou een boete moeten betalen van 40.000 lei (€ 8700,00) om toch verder te mogen gaan! Dit besluit geeft dan wel te denken. Dus werd de school gesloten, want zo veel geld is daar niet beschikbaar voor boetes en iedereen werd naar huis gestuurd. Sneu voor de kinderen die daar onderwijs kregen en normen en waarden werden bijgebracht door de Duitse vrijwilligers. Het behoeft geen uitleg wat er met de kinderen gebeurt als die geen onderwijs kunnen volgen en over straat gaan zwerven. De directrice, Hermine, heeft drie verschillende regeringsambtenaren aangeschreven en gesproken maar alle drie werden opeenvolgend weer ontslagen zodat ze steeds opnieuw moest beginnen maar tot op heden geen resultaat heeft kunnen boeken.

Onderweg met de aanhanger en aflevering bij Moldovan in Sibiu. Buitentemperatuur gaf 31 tot 41 graden aan. Veel stof op de wegen. Meter stuk?

Een van de collega's (de enige met een betaalde baan) was inmiddels aan de slag gegaan bij de stichting "Dare to Care", een Nederlands initiatief in Roemenië, genoemd Davor (Dageraad voor Roemenië) <https://nl-nl.facebook.com/DARE-to-CARE-507529012630407/> Deze stichting is opgericht in september 1999 (Ambi sinds 2008) en is in Roemenië gevestigd in het plaatsje Cornatel in het district Sibiu. De algemene leiding is op dit moment in handen van de Nederlandse Pieter van der Neut, die ook een eigen bedrijf in Roemenië heeft, AMN systems in software technologie. Davor spant zich met name in om weeskinderen in Roemenië een menswaardig bestaan te geven. Davor's belangen worden in Roemenië behartigd door de Stichting "Dare to Care" een Nederlandse stichting.

Deze Stichting heeft in Cornatel, 20 kilometer van Sibiu, een weeshuis. Dit weeshuis staat onder leiding van het echtpaar Henk en Ioana Muller. Ioana is van oorsprong psychologe, pedagoge en verpleegkundige en Henk een voormalig zelfstandig ondernemer. Henk, afkomstig uit Veendam is oprichter en voorzitter van Stichting Davor.

Onderwijs en opvoeding volgens christelijke principes staan hoog in het vaandel. Voor de kleuters is er een eigen kleuterschool met goede basisvoorzieningen. De kinderen krijgen zelfs computerles en Engels.

Entree met een paar kinderen van Davor. De kassen en tuin moeten nog verder aangelegd en ingericht worden. Met stola uit Nederland een enorme fan van Jamie Oliver artikelen die er volop bij de zending zaten.

Zoals gebruikelijk in Roemenië hoef je niets van te voren plannen want even voor ons vertrek vernamen wij dat in Rusiori de kinderen tijdelijk in een andere school waren ondergebracht, zonder enige toezegging over continuïteit, en men toch wel graag spullen wilde hebben. Dus ook daar eerst maar eens praten na aankomst voordat we de spullen zouden verdelen.

De stichting kan op het gebied van huisvesting, keukens en kleding veel gebruiken omdat de kinderen daar allemaal inwonend zijn. Zij worden door de medewerkers met de auto naar school gebracht en weer opgehaald.

De groentetuin en kassen zijn nog in ontwikkeling daar. Omdat Rusiori niet meer functioneel zou zijn besloten wij de al opgehaalde- en in de loop van het jaar verzamelde spullen eventueel bij Davor aan te bieden na eerst daar een

bezoek te hebben gebracht en ter plekke te kunnen beoordelen wat er eventueel wel en niet nodig was. Bij ons eerste bezoek spinners en kleding achtergelaten met de belofte terug te komen na bespreking met de Kindergarten.

Met het selecteren en gereedmaken van de pallets hebben we voor dit jaar, naast de gebruikelijke tassen met levensmiddelen die steeds graag worden ontvangen, ook persoonlijke pakketten klaargemaakt voor de personen waar we vele jaren contact hebben gehad. Dit pakket bestond uit keukengerei en dagelijkse kook- en keukenbenodigdheden zodat ze bij het koken toch even aan Nederland worden herinnerd. Op elk pakket een brief met uitleg waarom wij dit hadden gedaan.

Dit jaar hadden we weer veel artikelen beschikbaar om uit te delen van vrienden, kennissen, burens en familie, oud collegae zoals medicijnen, kleding, speelgoed, schoenen, restanten van Merison na het leeghalen van de loods, actie restanten van Albert Heijn filiaal van Woustraat (spellen en nieuwe kinderkleding), Ziggo klantenservice, de gebruikelijke paasrestanten van chocolaterie Smikky uit Almere, ruim honderd handdoeken en oranje petten met ledverlichting met tekst hotel Zuiderduin van Le Champion uit Alkmaar, en op mijn rondvraag om een rolstoel voor een ernstige zieke vrouw in Roemenië werd deze spontaan gesponsord door de familie Smits, onze burens op de Camping. Helaas heeft zij er geen gebruik van kunnen maken omdat zij bij aankomst pas bleek te zijn overleden. De stoel krijgt echter weer een goede bestemming. Van oud collega Jolanda Piet haar nieuwe werkgever Wake up International in Zeist een bestelwagen van 6 kub met veel goed bruikbare artikelen, waaronder matrassen, veel rompertjes voor baby's en T-shirts, veel spinners, micro usb, elektronica, kindermeebeltjes om in elkaar te zetten en veel monsters die wij over alle adressen hebben verdeeld. Korfbalvereniging OKV, (de club van Jan) stelde sportshirts beschikbaar die een bestemming in Sibiu krijgen. Administratiebureau Kuijpers uit Assendelft weer de traditionele doos met veel tandenborstels en tandpasta. De Brandweer uit Oostzaan verzorgde vele dozen met schoolbordkrijtjes.

Al met al weer voldoende om uit te delen en op voorhand plezier omdat we inmiddels weten wat en waar men graag dat allemaal wil hebben en kan gebruiken. In alle dozen die mee zijn gegaan hebben wij ook breiwerk van de breiclub uit Naarden en Spakenburg gevoegd. Stola's dassen etc. die men goed kan gebruiken in Roemenië.

Systematisch inpakwerk in onze "opslag Oostzaan" en een van de drie afgewerkte werken pallets voor transport.

Zoals gebruikelijk verzorgt Jan na het selecteren en dozen inpakken de samenstelling van de pallets en de logistieke afhandeling, wederom gesponsord door Veldhuizen Transport.

Drie volle blokpallets, elke centimeter benut met afleveringsdatum 24 april, op de CRM vermeld en doorgegeven aan de planning, de dag waarop wij de zending in ontvangst konden nemen. De voorbereiding weer perfect geregeld.

Echter voor ons vertrek hoorden we dat de pallets al aangemeld werden en de volgende dag afgeleverd zouden worden ondanks de vastgestelde afleverdatum. Ze werden de dag daarop dus toch in de stromende regen van die dag afgeleverd en een gedeelte met drijfnapte dozen waarvan er een opengegaan was, werden door de moeder, zoon en zwager en de chauffeur met de hand gelost. Gelukkig was de natte open doos alleen kinderkleding dat we na aankomst konden drogen. In ieder geval waren de pallets wel aangekomen.

Op 19 april, oud collega Marijke was in alle vroegte gekomen om te helpen met de auto inladen, met goede moed vertrokken en de auto's ook weer vol geladen, naar Oradea voor de bruiloft de volgende dag. Gebruikelijk via de Duitse A3 en voorbereid op vrachtverkeer en dat wekelijks aanwezig is en vertragend kan werken. Onverwacht echter de hoeveelheid wegwerkzaamheden en de daarbij horende vertragingen. Ook een paar ongevallen aan beide zijden van de weg zorgden voor veel oponthoud. We dachten die dag ongeveer een 50 kilometer "Stau" verwerkt te hebben en hadden geluk dat we bij één "Baustelle" van baan konden veranderen want na een paar kilometer rechts de stilstaande linkerbaan voorbij gereden te zijn in de enorme hitte, bleek aan het einde daarvan een ongeluk te zijn gebeurd en de file daar achter stond al meer dan een paar uur in de hitte te wachten. Enorme files met vrachtwagens deed mij afvragen of het beroep van vrachtwagenchauffeur nog wel te benijden is, want ook aan de grens bij Roemenië staan, nog steeds, kilometers trucks te wachten terwijl de ambtenaren daar vrolijk staan te keuvelen.

De eerste stop was in Duitsland na ongeveer 850 kilometer in Hengersberg. Een klein plaatsje met een keurig Hotel en goede Duitse keuken en gemoedelijke bediening. De volgende dag door naar Oradea, de plaats waar de bruiloft zou plaats vinden en wij logeerden uiteraard weer bij de vader van Cezar.

In Roemenië konden we een groot gedeelte van de nieuwe snelweg gebruiken maar helaas is een groot gedeelte om technische redenen afgekeurd en kon niet geopend worden voor het verkeer, dus weer de bekende B-wegen (zeg maar D) en dorpjes wat ook nog wel steeds zijn charme heeft.

De volgende dag was de bruiloft van Sebastian en Lavinia (hoogzwanger). De trouwerij werd in een oud fort gehouden met allemaal trouwzalen naast elkaar, een drukte van belang op de zaterdag daar en later in een feestzaal zoals gebruikelijk, ook bij deze "eenvoudige sessie", overladen met dranken en diverse gangen met volop eten, muziek en zelfs een dansshow.

Trouwfeest van Sebastian en Lavinia in een fort dat speciaal daarvoor is ingericht in Oradea.

Na een dag rust vertrokken naar Ocna Sibiului waar wij, en voor ons vele chauffeurs, sinds jaren verblijven. "Opa" inmiddels 84 jaar, wiens vrouw een paar jaar geleden was overleden, is niet meer goed ter been en kan de boerderij niet meer runnen. Zijn kinderen, die ook daar wonen, hebben die taak en de zorg over hem overgenomen. Wij hadden gehoord dat hij niet veel meer zijn kamer uit kwam maar toen wij arriveerden kwam hij ons toch begroeten en tijdens ons hele verblijf kwam hij elke dag naar buiten en genoot van de Nespresso koffie en Smikky chocolade die wij altijd mee nemen op deze reis. Ondanks de taalbarrière heeft hij veel plezier gehad tijdens ons verblijf. Dus ook weer een pluspuntje dank zij ons bezoek.

De schade aan de zending viel achteraf gelukkig mee, een paar artikelen breuk en de natte kleding kon na droging weer her verpakt worden in de meegenomen lege dozen.

Zo kwamen de spullen aan en daarna opgeslagen in ons tijdelijke Roemeense "magazijn"

De bedden waarop wij daar, al jaren, slapen zijn eigenlijk oude slaapbanken die kraken en af en toe prikt er een veer in je lijf als je beweegt. In de auto van Jan een grote rol met, dachten wij, een top dek voor op een matras van Wake up, dus een uitkomst voor het slechte bed in hun kamer dachten zij. Wel een zware rol die naar binnen moest. Grote hilariteit toen de folie werd losgemaakt! Er ontrolde zich een onverwacht enorm, onhandelbaar, matras, dik en groot. Het was te groot voor de slaapbank en moest aan de kant ondersteund worden met stoelen. Maar de Roemenen daar vinden er wel een oplossing voor als we weer vertrokken zijn. Jan en Anja konden heerlijk slapen! Zij wel!!! Jaloers is zwak uitgedrukt.

Na de gebruikelijke BBQ werden de persoonlijke pakketten met enthousiasme bekeken en in ontvangst genomen. Voor de zoon alvast voor het geval hij op zichzelf gaat wonen.

Het rolletje met de verwachte top dek bleek dus een monsterlijk groot matras!

Opa (84) moest er aan geloven voor de show.

Weer een BBQ met o.a het schoolhoofd en de waslijn hangt vol met de na geworden kleding.

De nat geworden kleding hangt te drogen en de privé pakketten worden ook hier aandachtig bekeken en zo goed als nieuwe schoenen gepast.

De goederen voor het schooltje werd weer keurig opgehaald door de schoolbus en daar ook door de aanwezigen gelost. Bij het uitdelen weer veel enthousiasme bij de kinderen en de leraressen die voor alles meteen al een creatieve bestemming hebben. Een verscheidenheid aan artikelen, waaronder de spinners en bijzondere aandacht tussen alles een paar engelenvleugeltjes waar men trots mee rond liep en niet meer wilde afstaan. De leraressen zijn enorm creatief en kunnen veel materialen gebruiken die op zich niets met de school te maken hebben maar om in projecten en werkstukken te verwerken. In de hele school zien we dat terug in de aanwezige presentaties, overal herkenbare producten die door ons werden afgeleverd. Zelfs de grote Hamster, twee jaar geleden daar afgegeven, wordt uitgeleend voor activiteiten! Er was geen gelegenheid om de kartonnen meubeltjes en tafeltjes voor kinderen te monteren maar de foto's zullen later worden gestuurd door Maria, onze steun en toeverlaat in de school, waar we later in de week ook van een BBQ party genoten hebben (nr 5)

Het laden van de schoolbus met Georghie het schoolhoofd, tonen van de dozen meubeltjes en de kinderen bij het uitpakken van de dozen.

Op bezoek bij de Dispensar de persoonlijke pakketten afgeleverd voor de arts Tatiana, haar assistent Nuta en hun dochters. Ook hier veel waardering voor de pannen, handdoeken en JO artikelen. De medicijnen en hulpstukken zoals spalken, kan men nog steeds goed gebruiken dus blijven we die verzamelen. Na de verbouwing die haar veel geld heeft gekost en wij ook een bescheiden steentje aan hebben bijgedragen, was er vraag naar nieuwe stoelen voor de wachtkamer en een bureaustoel. Zij zat op een antieke vierkante stoel met chromen poten en drie kussens en er was weer niet voldoende geld voor onderhoudsmiddelen, dus hebben we die met haar aangeschaft bij de Metro en de oude stoelen (met stoffen zitting, dus eigenlijk ongewenst in een wachtkamer) kunnen naar het plaatselijke Museum. Ook door hen werden we weer uitgenodigd voor een uitgebreide BBQ avond met alles er op en er aan om hun dankbaarheid te tonen. Het blijkt dat een ieder (behalve ons) er aan meebetaalt De medische artikelen hadden wij beloofd nog een keer te betalen en die hebben wij, zoals gebruikelijk, persoonlijk afgerekend bij de groothandel Medical Corp in Sibiu, waar wij nog steeds 5% korting genieten zo lang als wij daar al komen. Ondanks de warmte buiten (30/35 graden) is het in het gebouw enorm koud. Vandaar de eeuwige badjassen die ze (ook in ziekenhuizen) steeds dragen.

Inkopen bij de Metro van meubeltjes en onderhoudsartikelen. Jan doet naast inkoop ook weer het logistieke gedeelte. De dokter zit nu na jaren in een goede (echt leren) stoel en het persoonlijke pakket wordt ook hier weer hoog gewaardeerd.

Sibiu is een nu stad geworden vol met (nieuwe) auto's en kent inmiddels ook parkeerproblemen. Om in het centrum te komen vergt dat veel meer tijd dan vroeger. De oude Dacia's (Model Renault 1200), toen nog een overal voorkomende auto naast de paardenkarren, zijn nu een zeldzaamheid geworden We hebben er inderdaad nog een paar gezien! Nu betaal je nog 50 cent om te parkeren, dat zal ook wel snel anders worden gezien het voorbeeld van de graaiers in andere landen.

In "ons" ziekenhuis troffen we dit keer, wel onaangekondigd, alleen een portier aan en een voor ons onbekende arts dus een andere afspraak gepland.

Bij ons volgende bezoek troffen we weer voor ons bekende artsen en verpleging aan. Men had de spullen al uitgepakt en in de keuken liepen ze al met de schorten en ovenwanten van Paul Frank en stonden de voorraadbussen op de plank en lagen er overal placemats. De grote aap stond nog op kantoor bij Ofelia en de verpleging had daar de andere aap bijgelegd. Ook de grote Hamsters worden nog steeds gebruikt. Op de bovenste verdieping zijn nu kamers waar de ouders met hun zieke kind kunnen overnachten, wel tegen betaling. Het ziekenhuisje telt nu 25 badkamers. Overal hangen en liggen ook nog Smurfen artikelen. De grote klok pronkt pontificaal in de hal. Ook hier chocolade, fondant en marsepein achtergelaten iets wat men niet snel zelf aanschaft.

Er is in de loop der jaren veel ten goede veranderd in de huisvesting en systematiek. Ofelia, voorheen de directrice, was weer op reis en wij vermoeden dat zij haar vrije dagen aan het gebruiken is om binnenkort met pensioen te gaan of een andere baan te beginnen waar zij al eens over had gesproken. Haar plaats is ingenomen door dokter Patru Rares. Dit na een enorme rel die alle publiciteit heeft gehaald veroorzaakt door ouders met een ziek kind, die van mening waren dat het zieke kind daar 's-avonds behandeld moest worden en vonden dat het niet goed gegaan was. Het fijne weten we er niet van maar Ofelia, die haar ziel en zaligheid in het behandelen van Aids en Hiv patiëntjes heeft gegeven, die voorheen nergens anders terecht konden, is teruggezet naar gewoon arts in het ziekenhuisje. We hadden wel bij ons eerste bezoek een doos met artikelen achter gelaten. Ook voor Sanda, oud patiënte van dit ziekenhuis een doos met keukenattributen achtergelaten. Zij kon helaas niet aanwezig zijn in verband met een ziek kind.

Ofelia treft bij terugkomst twee apen op de bank. In de keuken Paul Frank schorten en ovenwanten. Lilliana ontvangt de chocolade en snoep voor de verpleging, trots met de pet met verlichting rondlopend.

Bij de stichting Ucos, het instituut voor autistische kinderen, ook weer vele dozen afgeleverd waarbij we vooraf selecteren wat voor de kinderen nuttig is of zou kunnen zijn. We hadden van vorig jaar, wat toen niet meer mee kon, vele kinder spellen van de Albert Heijn actie, prima voor therapie voor autistische kinderen en kinderkleding nu bij ons. Ook van Wake up Int diverse muziekattributen en van vele anderen speelgoed, Lego duplo, bouwpakketjes en knutselgerei. Men vroeg de vorige keer om kookpannen, die konden we nu ook leveren met veel vershoud dozen, ovenschalen, Paul Frank bekers en tafelgerei, plastic tafelkleden, pastagereedschap, messen en snijplanken. Een van de medewerksters herkende de spinners en al pratende stond zij steeds met dat ding te spelen totdat ze er erg in kreeg en riep: Ben ik er weer aan verslaafd! <https://www.facebook.com/FundatiaUnCopilOSperanta/>

Zij wilde weten of haar mond leek op die van de aap! (wij zeiden niks!) Met de directrice de inhoud van de dozen inspecteren en de spinner demonstreren.

Bij ons tweede bezoek aan Rusciori, het zigeunerndorpje met de gesloten school bleken de kinderen gewoon bij het afgekeurde gebouw te spelen en werd hun eten in hetzelfde gebouw klaar gemaakt!?!?. Zij stelden wel nog prijs op wat eventueel beschikbaar was aan kleding etc. dus dat konden we regelen. Wij bezochten de nieuwe locatie (tegenover de gesloten school) waar de kinderen tijdelijk mogen verblijven en natuurlijk moesten we weer mee eten en hebben snoep, chocolade en spinners daar uitgedeeld en een paar dozen met kleding, schoenen, speelgoed en keukengerei.

Men had speciaal voor ons de kinderen een dans laten opvoeren. Heel leuk om te zien hoe ze samen fanatiek aan het dansen zijn in hun specifieke zigeunerklleding. Hermine, de directrice is nog volop in de slag om een permanente plaats in de school te krijgen, maar stuit op vele problemen zoals eerder hierboven vermeld.

Snoepgoed en spinners voor de kinderen en de tijdelijke school aan de overkant. Vrijwel nieuw, verbazingwekkend dat ze er niet mogen blijven.

Vorbereiding van de dansgroep en uitdelen van Smicky snoepgoed en meteen spelen met de spinners.

Op bezoek bij de stichting Davor (<http://davor.nl/>) in Cornatel troffen we Pieter van der Neut, Nederlander, de psychologe Catalina en Bianca, de oud werknemster uit Rusciori aan. Men kan hier ook veel spullen gebruiken hebben wij gezien. Vooral ook professioneel keukengerei. Men zoekt grote industrie wasmachines, pannen en keukenhulpen. Die branche is ons echter onbekend. Wij konden ze helpen door enkele dozen met o.a. pannen, keukenmessen, snijplanken, plastic tafelkleden, ovenschalen, Jamie Oliver artikelen voor pasta, oven etc., gebruikte horloges en kleding af te leveren. Dit hadden wij beschikbaar door de verzamelde spullen voor Rusciori uit te splitsen. De kinderen waren dol enthousiast. Zij beheersten de Engelse taal heel goed en ook hier werd het paas snoepgoed weer lachend ontvangen. In Nederland heeft deze stichting al diverse geldinzamelingen gehouden (Elburg, Nunspeet, Nijkerk) en zij kunnen zich redelijk bedruipen zoals wij konden beoordelen.

De kinderen zijn razend enthousiast over de keukenspullen namn Jamie Oliver, horloges en chocolade en snoep. Een luxe voor ze

De kamers waar de kinderen wonen, zien er qua meubilair (pas gesponsord gekregen) verzorgd en netjes uit, evenals de keuken die bemand word door Buni (Oma) genoemd door alle kinderen. We hebben een afspraak gemaakt om te zien of men nog spullen kan afhalen bij de garage van Jan en Anja omdat het ons volume scheelt om mee te nemen. De stichting uit Elburg zal daarvoor contact met ons opnemen. Dit mede omdat wij niet meer die grote hoeveelheden denken te moeten en kunnen verzenden.

Bij ons bezoek aan het weeshuis CSC Princhindelul in Sibiu, en tevens tehuis van ongehuwde moeders werden wij weer enthousiast ontvangen door Mr Moldovan en zijn assistente, die alles moet vertalen maar daarbij steeds vastloopt omdat hij veel te snel praat. Hier bleek ook grote behoefte aan ontbrekende levensmiddelen. Hij durft, zoals altijd, nergens om te vragen, dus hebben wij hem gezegd dat hij alles mag vragen zonder iets verwachten en als het wel mogelijk is zullen wij het regelen. Men heeft daar, vanwege een grote reorganisatie in de bedrijfsstructuur in Boekarest, een groot tekort aan financiën en men zou zelfs eigen geld in de aanschaf van levensmiddelen moeten steken. Alles moet op papier met Boekarest worden geregeld en dat duurt wel even zoals gebruikelijk, ook in Roemenië. Omdat Moldovan tot op heden betrouwbaar is gebleken hebben wij, met een vooraf gesteld limiet, de mensen laten uitzoeken bij de Metro wat echt noodzakelijk was voor de kinderen. Ook daar weer ter plekke afgerekend en meegegeven. Ook hier weer vanuit Nederland, speelgoed, spinners, rompertjes, T shirts en kleding afgeleverd. Nu ook een doos vol tandenborstels en pasta voor de kinderen. Een geschenk van Kuijpers Administratie te Assendelft. Op papier alleen X aantal dozen met mix inhoud en "fake prijs" vermeld omdat het een helse job is om elk artikel te administreren met een gefingeerde waarde op papier te zetten. De moestuintjes die zij niet konden gebruiken hebben we weer meegenomen en in Cornatel bij Davor afgeleverd. Er staan er nog wat klaar in ons "magazijn" in Oostzaan die kunnen afgehaald worden door Davor.

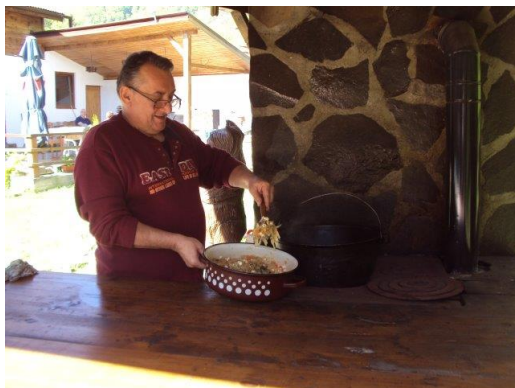

Volle karren met het meest noodzakelijke voor de kinderen, de tandenborstels en pasta en de assistente volop met de vertaling bezig.

Jaren geleden verbleef er in het kinderziekenhuis een jongetje, Cristi van een jaar of 8. Deze werd behandeld voor HIV maar bleek achteraf gewoon gezond. Foutje van medici in Boekarest. Wij hebben destijds met Piet Out en zijn (Roemeense) vrouw getracht Cristi te adopteren maar vanwege vele bepalingen, ook met behulp van een advocaat, bleek dit niet mogelijk in verband met o.a. de leeftijd. Hij kon echter niet in het ziekenhuis blijven en ouders waren er niet om hem op te vangen. Omdat hij zonder meer op straat werd gezet is hij helaas op het verkeerde pad geraakt en wij hebben met hem ook geen contact meer gehad, totdat Jan hem via Facebook op het spoor kwam en contact met hem heeft gezocht. Hij blijkt inmiddels getrouwd en zij hebben een zoontje sinds enkele maanden en wonen in een gehuurd appartement. Hij heeft zich netjes teruggevochten in de maatschappij want hij werkt al een tijd in de bouw (ging daarvoor zelfs naar Duitsland) en maakt woningen bewoonbaar in Roemenië. Ook had hij voorheen contact met Toos Sprengers die sinds jaren ook heel actief is in Roemenië, maar onenigheid over geld dat zij wilde hebben blijkbaar voor iets heeft het contact verbroken. Wij hebben Cristian en Alexandra thuis bezocht en hun kunnen verwennen met kookgerei, kleding, speelgoed, kleuter beddengoed, fleecedeckentjes en uiteraard diverse Paul Frank kinderspullen als bekers, bordjes etc. Een emotioneel bezoek met veel herinneringen ook in de vorm van meegebrachte foto's en Dvd's met beelden van hem toen hij in het ziekenhuis verbleef. Daar hadden we er al een paar van gemaaild en hij moest wel een traantje laten vertelde hij en voor zijn vrouw was dat allemaal nieuw maar ook wel emotioneel. We onderhouden nu regelmatig contact, al is het maar een app met een grapje. Al met al een fijne hereniging. Foto's hebben wij om privacy redenen niet geplaatst.

Tussen de bedrijven door twee dagen op uitnodiging van Florin en Lilliana Palaloga, onze vrienden die ons al jaren behulpzaam zijn in Roemenië, in Saleste doorgebracht in de bergen. Geweldig mooie omgeving met een aparte "Cabana" voor de BBQ. De zon komt daar later op omdat hij eerst boven de bergen uit moet komen.

Prachtig veel verschillende kleuren groen van de bossen tegen de bergen op! Twee dagen heerlijk buiten waar we verrast werden met een bezoek van de Roemeense Andre Hazes. Een typische volkszanger door heel Roemenië bekend op feesten, partijen en TV.

De Cabana in de bergen met visvijver. Florin maakt soep en BBQ en de Roemeense Andre Hazes met spinner en zang uit volle borst.

Na al deze activiteiten en vele BBQ party's zijn we weer naar Oradea vertrokken voor drie dagen. Dixie, de trouwe herdershond, was blij dat we weer terug waren want die gebruikt al sinds twee jaar de wielen van onze Citroen als pispaaftje. De Mercedes van Jan moet ie niks van hebben blijkbaar. Mircea wilde ons daar veel langer laten blijven maar dat hebben we beleefd afgewezen.

Cezar en Patricia wonen hoog in de bergen zonder TV en Internet. Hun woning is nog steeds in aanbouw, maar ze kunnen er wel verblijven. Cezar is sinds kort een bedrijfje begonnen voor de fabricatie van houten tafels (basis 1800 euro per stuk) en kasten, naar Italiaanse smaak. Zijn zakeninstinct heeft hij waarschijnlijk overgebracht aan zijn broers want die hebben ook beide een goed inkomen en drukke werkzaamheden. Sebastian is mededirecteur van Eltronis (bedrijf voorheen opgericht door Cezar) voor het vervaardigen van speciaal drukwerk zoals b.v. paspoorten, identiteitskaarten en speciale scancodes voor machines etc. Octavian is met van alles bezig op het gebied van elektronica, zonnepanelen, speciale accu's en heeft altijd veel plannen in die richting. Hun vader is na jaren bij Renault te hebben gewerkt gepensioneerd en de zoons zijn een Camper voor hem aan het bouwen waarmee hij in Europa wil rondrijden. Hiervoor hebben zij een Peugeot bestelwagen gekocht en die wordt nu ingericht naar wens van hun vader.

8 Mei zijn vertrokken we naar Nederland, weer met het gevoel een hoop goed te hebben gedaan in onze bekende regio. In de auto natuurlijk veel, eigengemaakte, wijn en Palinka. Onderweg weer overnacht in Hengersberg en even geluncht bij het paprika Hotel, sinds jaren onze eerste stop op de heen en terugreis, en na bij Keulen/Oberhausen twee uur gedaan te hebben over 60 kilometer weer veilig thuisgekomen met wederom vele fijne herinneringen. Ons hele verblijf door prachtig weer gehad met extreem hoge temperaturen.

Volgend jaar willen we in ieder geval weer dezelfde reis maken, op welke wijze met betrekking tot goederen en hoeveelheid pallets zullen wij nog overleggen in de komende tijd.

Dank zij de financiële bijdrage van de Merison Foundation (Die dit jaar wordt opgeheven) en daarbij een bijdrage van ons privé, konden we weer een hoop goede dingen doen.

In het verslag is het helaas niet mogelijk meer foto's af te beelden en ook niet alles is meteen helemaal uitgepakt om te fotograferen, maar alles is weer mee op reis gegaan en heeft een goede bestemming gekregen. Iedereen die dit mogelijk heeft gemaakt enorm bedankt want zonder hen was het in deze vorm niet mogelijk geweest en het is voor ons (werk)plezier en een genot om dankbare mensen achter te laten dat wij proberen in ons verslag tot uiting te laten komen.

Onze sponsors van dit jaar:

Merison Foundation, Veldhuizen transport Zaandam, Albert Heijn v.Woustraat Amsterdam, Faria Almere, Breiclub Bunschoten en Naarden, Korfbalvereniging OKV te Oostzaan, Smikky Chocolaterie Almere, Brandweer Oostzaan, Le Champion te Almeer, Wake Up International Zeist, Ziggo Leeuwarden, Vivian van der Heyden Amsterdam, Marijke Hengeveld, Kuijpers Administratie Assendelft, Diens Winkeltje Soest, burens, vrienden, kennissen en familie,

Bedankt! Jan, Anja, Reina en Chris